

Zsidó asszony határtalan ideje

Nagyon szeretem a magyar népmeséket hallgatni és előadni. Egyik alkalommal mese keresése közben felfigyeltem erre a helyi történetre, amit a szöveg közben hallottam.

Kétyen a faluban élt egy zsidó asszony, akinek nem volt gyereke, rokona.

Segítségre szorult a tollfosztás idején. Összeszedte a környéken élő lányokat és megígérte nekik, hogy majd kapnak pénzt és cukorkát, csak segítsenek neki. A gyerekek megörültek annak a kis pénznek és hát elmentek. Meséltek, beszélgettek. Meg persze várták a legényeket.

Azok be szoktak kopogni az ablakon, dalolni is szoktak az ablak alatt. Volt olyan is, hogy beengedtek egy verebet az ablakon. A veréb berepült a konyhába, ahol a tollat fosztották, elkezdett csapkodni a szárnyával, a tollú pedig szállt mindenfelé. Persze ennek a zsidó asszony nem örült. Dühös volt és kiabált.

Munka közben a gyerekek persze hamar elálmosodtak. Az asszony pedig jól beosztva csak egy-egy cukorkát nyomott a szájukba, hogy azt szopogassák nehogy elaludjanak. Mindig kiverte a szemükből az álmat. Azok meg csak dolgoztak. Egyszer csak kopogott az ablakon két lányka anyja, hogy már mikor engedi haza a lányokat. Nagyon késő volt és még mindig dolgoztak.

Képzeljék el, hogy amikor senki sem vette észre, a zsidó asszony mindig visszaállította az időt, hogy mindig tíz óra legyen. Mindig azt mondta, hogy még nincs nagy idő, csak dolgozzatok. Az asszonyok persze jól leteremtették, és hazavitték a gyerekeket.

Varga Vivien, 7. oszt. tanuló, Bohák Valéria története alapján írta meg